

Maksimum for Sikkerhedsstillelsen. 20,000 Kr. skulde være for de allerstørste Boer, hvorimod der skulde stilles en passende mindre Sikkerhed i de mindre Boer. Men jeg tror ikke, det vil naas, som § 5 er affattet, fordi Skifteretten, som sagt, vil nære Frygt for ikke at dække sig selv og sit Ansvar ved ikke at nærme sig højt nok til de 20,000 eller ved ikke at tage de 20,000, hvor et Bo har den Størrelse. Skønt jeg aldeles ikke skal fragaa, at der kan være Rimelighed i, at der i visse Tilfælde stilles en Sikkerhed — jeg kan endogsaa være enig i, at der kan være Ulemper ved det Forslag om Sikring, der forelaa fra det høje Ting i Fjor — skal jeg henstille, om man ikke kunde naa til noget bedre ved at nævne Sikkerheden som visse pCt. af den Formue, hvorom det her drejer sig. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, for det er noget, der maa overvejes i Udvalg; men blot sige, at ved at tage visse Procent, vilde man have sikret sig, at Skifteretten ikke stiller Fordringer, som gaa ud over, hvad der har været Lovens Mening, og som i de fleste Tilfælde ogsaa vilde være ganske urimelige.

Svend Høgsbro: Angaaende det sidste Spørgsmaal om Sikkerhedsstillelse eller Boks- og Tillidsmandssystemet, som Folketinget havde indført, maa den ærede Minister ikke opfatte mine Udtalelser i Dag, som om jeg var gaaet fra mit tidligere Standpunkt og ikke mente, at det i og for sig var et forsvarligt Standpunkt, vi havde foreslaaet. Det mener jeg fuldt ud, jeg mener, det er en Ordning, som meget vel lader sig praktisere. Naar den ærede Minister paaberaabte sig, at man i det andet Ting enstemmig, ogsaa fra den Side, som stod mig nær, modsatte sig dette Standpunkt, skal jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at her i Tinget vare vi ogsaa fra alle Sider enige om det, vi vedtog i Fjor; det mærkelige er altsaa, at her staa begge Udvalg og begge Ting enige imod hinanden. Naar den ærede Minister med Hensyn til en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget, mente at vi havde haft et enkelt og ganske enestaaende Tilfælde af Eksekutorbehandling for Øje, som ikke kunde lægges til Grund for vor Lovgivning, vil jeg dog sige, at der maaske kan have foresvævet den Mand, jeg nævnede før, et saadant enkelt Tilfælde med Hensyn til denne enkelte Bestemmelse i vor § 5, men i øvrigt har det jo slet ikke dannet Grundlaget for Forslaget, det var vist heller ikke den ærede Ministers Mening. Paa den anden Side kunde det

maaske være, at man fra Landstingets Side i sin Modstand saavel herimod som imod Boks- og Tillidsmandssystemet har haft for Øje et andet ogsaa temmelig enestaaende Tilfælde af Eksekutorbehandling her i Byen. Hvad angaar Sprogrensningen, tror jeg dog, den højtærede Minister tager meget fejl, naar han tror, at Udtrykket „Eksekutor“ er noget, „alle forstaa“, det tror jeg ikke, ja vi forstaa det, og alle maaske her i Tinget, men blandt Lægfolk i Almindelighed ude paa Landet saavel som i Byerne er der sikkert mange, der ikke drømme om, hvad en Eksekutor er for noget, saa meget mindre som i det juridiske Sprog „Eksekutor“ jo ikke blot er en Testamenteksekutor, men ogsaa Kongens Foged over alt, hvor han optræder som saadan. Jeg mener selvfølgelig ikke, at vi skulle afskaffe fremmede Ord, hvor der ikke er gode danske at sætte i Stedet, paa ingen Maade, og heller ikke skulle vi lave kunstige uforstaaelige Ord, som vi anse for danske, naar de ikke ere det, men naar vi have saa let ved at finde gode danske Ord som i de Tilfælde, der her er Strid om, forekommer det mig, man bør bruge dem, og særlig vil jeg bede den højtærede Minister betænke, at de allerfleste Eksekutorindsættelser i et Testamente vistnok udtrykkes med de Ord: „Til at *fuldbyrde* denne min sidste Vilje indsætter jeg“ den og den. Derfor ligger det saa nær at kalde vedkommende Person „Fuldbyrderen“, men det skal jeg ikke dvæle videre ved, det kunne vi jo komme tilstrækkelig ind paa senere.

Justitsministeren ad interim (Høring): Det ærede Medlem har ganske Ret i, at der er mange Mennesker ude paa Landet, der ikke have hørt Ordet Eksekutor, men det er Mennesker, der leve deres Liv til Ende, uden at deres Vej nogen Sinde krydses af Forhold, hvor de kunne komme i Berøring med en Eksekutor, og saa er det ligegyldigt, enten de forstaa Ordet eller ej. Dertil behøves der altsaa ikke at tages Hensyn. Det er ganske sikkert, at en Eksekutor i og for sig er Fuldbyrder af et Testamente, men jeg tror ikke, at man bruger at indsætte Ordet „fuldbyrde“ i et Testamente, men at det hedder, at der indsættes Eksekutorer til at behandle Boet. Det er Kernen i Sagen. Det skulde altsaa hedde Behandlere af Boer, men det vilde jo ikke lyde godt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.